

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.842 van 30 juni 1998
in de zaak A. 46.033/IX-923.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Verkeerswezen, thans de Minister
van Vervoer,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
C. COOMANS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkommende partijen :

1. John MICHILS,
2. de n.v. M.B.Z., Maatschappij van de Brugse
Zeevaartinrichtingen,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. DE CLERCQ,
kantoor houdende te BRUGGE,
Hoogstraat 28.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 14 februari
1992 namens de Belgische Staat werd ingediend door zijn
raadsman P. PEETERS, advocaat te Brussel, om de vernie-
tiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse
Executieve van 11 december 1991 waarbij John MICHILS,
met ingang van 1 december 1991, wordt benoemd tot ad-
junct-havenkapitein te Brugge-Zeebrugge;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst
van 8 juli 1992;

Gelet op de beschikking van 14 juli 1992 die de tussenkomst van John MICHILS en van de n.v. M.B.Z., Maatschappij van de Brugse Zeevaart-inrichtingen toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partijen;

Gezien de "memorie van antwoord" van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 14 mei 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat W. MERTENS, die loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. DE CLERCQ, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

Overwegende dat de verzoekende partij op 28 december 1992 als repliek op de memories van de tussenkomende partijen een "memorie van antwoord" heeft ingediend; dat een dergelijke memorie niet in het procedurereglement is voorzien en bijgevolg niet als een regelmatig processtuk in aanmerking kan worden genomen;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen in een eerste exceptie opwerpen dat "uit geen enkel stuk (blijkt) dat de Belgische Staat tijdig een beslissing genomen heeft om zich voor de Raad van State te begeven in vernietiging van het aangevochten besluit";

2.1.2. Overwegende dat de Belgische Staat in rechte wordt vertegenwoordigd door de minister tot wiens bevoegdheid de betwiste aangelegenheid behoort; dat in de onderhavige zaak uit een door de verzoekende partij neergelegde nota van 23 december 1991 blijkt dat de Minister van Verkeerswezen aan de directeur-generaal van het Zeewezen opdracht heeft gegeven "de passende initiatieven te nemen" om tegen de benoeming van de adjunct-havenkapitein in de haven Brugge-Zeebrugge beroep in te stellen; dat de eerste exceptie niet opgaat;

2.2.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen in een tweede exceptie opwerpen dat de Belgische Staat

"vervallen" is van het recht om een vernietigingsberoep in te stellen omdat "het Bestuur van het Zeewezen (zijnde een nationaal bestuur), aan wie de voordrachtlijst werd overgemaakt door M.B.Z., (...) zelf de bevoegde Minister (blijkt) aangeduid te hebben en gelast om te benoemen, namelijk de Vlaamse Executieve";

2.2.2. Overwegende dat uit het door de verwerende partij medegedeelde administratief dossier blijkt dat de tweede tussenkomende partij -en dus niet het Bestuur van het Zeewezen- bij brief van 11 september 1991 de Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in kennis heeft gesteld van de beslissing van haar raad van bestuur van 3 september 1991 om twee kandidaten voor de benoeming tot adjunct-havenkapitein voor te dragen; dat deze brief het volgende stelt :

"De raad besliste ter zake de Administratieve Diensten, resulterend onder de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, te vragen de procedure voor de benoeming van één van hen tot adjunct-havenkapitein te benaarstigen, dit, onder meer, in toepassing van het art. 3 van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins";

dat de bewering dat het Bestuur van het Zeewezen de Vlaamse Executieve als de bevoegde overheid zou hebben aangewezen derhalve feitelijke grondslag mist; dat de tweede exceptie niet opgaat;

2.3.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen in een derde exceptie opwerpen dat de Belgische Staat geen rechtstreeks actueel belang heeft bij de vernietiging van het aangevochten besluit aangezien hij noch materieel, noch moreel nadeel ondergaat;

2.3.2. Overwegende dat een administratieve overheid er belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen van een bestuurshandeling die op haar bevoegdheid inbreuk

maakt; dat de Belgische Staat derhalve ontvankelijk de nietigverklaring kan vorderen van een besluit van de Vlaamse Executieve dat met miskennis van de bevoegdheid van de federale overheid werd genomen; dat de derde exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat is afgeleid uit de schending van artikel 107quater van de Grondwet, van de artikelen 6, § 1, X, 3°, 78 en 83 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, en van artikel 3 van de wet van 5 mei 1936 tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins; dat zij betoogt dat de adjunct-havenkapiteins, overeenkomstig artikel 3 van de voormelde wet van 5 mei 1936, door de Koning worden benoemd op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid het zeewezen behoort, en de Vlaamse Executieve door een adjunct-havenkapitein te Brugge-Zeebrugge te benoemen de voormelde bepalingen betreffende de onderscheiden bevoegdheden van de Staat en de gewesten geschonden heeft; dat zij erkent dat de gewesten, krachtens artikel 6, § 1, X, 3°, van de bijzondere wet "wat de openbare werken en het vervoer betreft" bevoegd zijn voor "de havens en hun aanhorigheden" en zij hieraan een beheersbevoegdheid in ruime zin ontleen, dat zulks niet de bevoegdheid omvat om (adjunct-) havenkapiteins te benoemen in uitvoering van de wet van 5 mei 1936, dat de bevoegdheden van de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins, zoals omschreven in de artikelen 6, 7, 10, 14 en 15 van de wet, immers essentieel bevoegdheden van de administratieve en gerechtelijke politie zijn die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren; dat, wat de bevoegdheden vervat in artikel 15 betreft, bovendien aansluiting kan worden gevonden bij de bevoegdheden van de Staat inzake landsverdediging en buitenlands beleid,

die beide krachtens artikel 68 (thans 167) van de Grondwet tot de bevoegdheid van de Koning behoren; dat zij ten slotte verwijst naar artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet, waarbij wordt bepaald dat de Executieven (thans Gewestregeringen) betrokken worden bij "het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen"; dat uit die bepaling blijkt dat een bevoegdheidsvoorbehoud ten voordele van de federale overheid geldt inzake administratieve politie, wat een overwegend aspect uitmaakt van de functie van havenkapitein en adjunct-havenkapitein; dat de federale overheid bijgevolg bevoegd is gebleven om (adjunct-)havenkapiteins te benoemen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de bevoegdheid inzake de havens en hun aanhorigheden die door artikel 6, § 1, X, 3°, van de bijzondere wet aan de gewesten is toegekend, niet beperkt is tot de aanleg en de exploitatie van de havens, maar eveneens inhoudt dat de gewesten de organisatie en de werking van de havens kunnen regelen, dat deze bevoegdheid de bevoegdheid impliceert om het personeel te benoemen, voorzover die bevoegdheid krachtens de geldende bepalingen aan de centrale overheid toekomt; dat zij de opvatting betwist dat de havenkapiteins en hun adjuncten omwille van hun bevoegdheden inzake administratieve en gerechtelijke politie door de federale overheid zouden moeten worden benoemd; dat zij stelt dat talrijke gewestelijke ambtenaren taken uitoefenen van administratieve politie, zoals de gemachtigde ambtenaar in het kader van de stedenbouwwet, en de ambtenaren belast met controle en toezicht in uitvoering van het milieuvergunningsdecreet, dat voorts gewestelijke milieuambtenaren en de gemachtigde ambtenaren evenzeer bevoegdheden uitoefenen in het kader van gerechtelijke procedures, zelfs al hebben ze niet de

hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, dat de politionele bevoegdheden van de havenkapiteins en hun adjuncten bijkomstig zijn aan hun algemene bevoegdheid om te waken over de toepassing van wetten en reglementen in de havens, wat meer inhoudt dan alleen politionele taken, dat, wat ten slotte het argument betreft dat door de verzoekende partij wordt afgeleid uit artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de federale overheid enkel bevoegd gebleven is voor de reglementering in verband met verkeer en vervoer, maar die bepaling niet inhoudt dat de federale overheid bevoegd is om de ambtenaren te benoemen die onder meer met het toezicht op de naleving van de reglementering belast zijn;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat de taken van administratieve politie die aan de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins werden opgedragen, tot de aangelegenheden behoren die ressorteren onder de principiële bevoegdheid van de federale overheid, dat de argumenten van de verwerende partij die steunen op een vermeende analogie met de stedenbouwwet of met het milieuvergunningsdecreet niet opgaan omdat, overeenkomstig artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de federale overheid bevoegd gebleven is voor "het algemeen reglement van de scheepvaartwegen" en "de politie op de zeevaart en de luchtvaart" en de opdrachten van de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins een nauwe band vertonen met die aangelegenheden, dat, overeenkomstig het verticaliteitsbeginsel dat aan de institutionele hervormingen ten grondslag ligt en volgens hetwelk de overheid die bevoegd is op het normatieve vlak eveneens bevoegd is voor de uitvoering van de betrokken norm, de federale overheid bevoegd is gebleven om de havenkapiteins en de adjunct-havenkapiteins te benoemen; dat zij voorts stelt dat de wet van 5 mei 1936 een duidelijk onderscheid maakt tussen de bevoegdheid om de havenkapiteins en

adjunct-havenkapiteins te benoemen enerzijds en het organiek statuut van de betrokken zeehaven anderzijds, dat in de regeling van de wet van 5 mei 1936 de overdracht door de Staat van de exploitatie van de havens aan andere entiteiten geenszins de overdracht tot gevolg heeft van de bevoegdheid om de havenkapiteins te benoemen, dat noch in de bijzondere wet van 8 augustus 1988, noch in de parlementaire voorbereiding ervan aanwijzingen te vinden zijn dat de bijzondere wetgever van deze regeling zou hebben willen afwijken; dat zij de stelling betwist dat de politionele bevoegdheden van de havenkapiteins slechts bijkomstig zouden zijn aan hun algemene bevoegdheden om te waken over de toepassing van wetten en reglementen; dat uit de wet van 5 mei 1936 integraal volgt dat de havenkapiteins hoofdzakelijk belast zijn met taken van administratieve en gerechtelijke politie en hun opdracht om te zorgen voor de uitvoering van de wetten en reglementen hoofdzakelijk betrekking heeft op de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en het vervoer, wat tot de uitsluitende bevoegdheid van de federale overheid behoort; dat de verwerende partij bovendien voorbijgaat aan de taken van de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins die verband houden met de landsverdediging en de internationale betrekkingen van de Belgische Staat; dat zij besluit dat de havenkapiteins bekleed zijn met taken die verband houden met aangelegenheden die zijn blijven behoren tot de normatieve bevoegdheid van de federale overheid, dat, aangezien de uitvoering van die normen insgelijks toekomt aan de federale overheid het ondenkbaar is dat deze laatste de bevoegdheid zou worden ontzegd om de ambtenaren te benoemen die ermee belast zijn toe te zien op de uitvoering ervan;

3.4. Overwegende dat de tussenkomende partijen het standpunt van de verwerende partij delen dat de bevoegdheid van de gewesten in verband met "de havens en hun aanhorigheden" de volledige beheersbevoegdheid omvat

en zulks de bevoegdheid impliceert om de havenkapiteins te benoemen, dat door de bijzondere wetten van 1980 en 1988 immers homogene bevoegdheidspakketten aan de gewesten zijn overgedragen; dat ook het feit dat de havenkapiteins de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie bezitten, niet meebrengt dat hun benoeming tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, aangezien de federale overheid terzake geen monopolie heeft, dat de federale Minister van Verkeerswezen zelf niet bevoegd is voor de gerechtelijke politie en derhalve de bevoegdheid van een ander publiekrechtelijk orgaan niet kan aanvechten;

3.5.1.1. Overwegende dat artikel 6, § 1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, bepaalt dat de gewesten "wat de openbare werken en het vervoer betreft", onder meer bevoegd zijn voor : "3° de havens en hun aanhorigheden";

Overwegende dat, voorzover zij er niet anders over hebben beschikt, de grondwetgever en de bijzondere wetgever moeten worden geacht aan de gemeenschappen en de gewesten de volledige bevoegdheid te hebben toegekend tot het uitvaardigen van regels die eigen zijn aan de aan hen toegewezen aangelegenheden; dat, behoudens andersluidende bepalingen, de bijzondere wetgever het gehele beleid inzake de door hem toegewezen aangelegenheden aan de gemeenschappen en de gewesten heeft overgedragen; dat niet dienend om de bijzondere wet van 8 augustus 1980 te interpreteren als zou zij andersluidende bepalingen bevatten, verklaringen of toelichtingen zijn die tijdens de parlementaire voorbereiding van de betrokken bevoegdheidsverdelende regel zijn gedaan doch in het geheel van de bevoegdheidsverdelende regels geen steun vinden en evenmin stroken met de in dezelfde parlementaire voorbereiding uitgedrukte bedoeling om homogene bevoegdheidspakketten over te

dragen (Gedr. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, pp. 2-3); dat derhalve in beginsel de gehele aangelegenheid van "de havens en hun aanhorigheden", aan de gewesten is overgedragen;

3.5.1.2. Overwegende dat bij wet van 5 mei 1936 "tot vaststelling van het statuut der havenkapiteins" voor elke zeehaven van het Rijk een havenkapiteindienst werd opgericht; dat de havenkapiteindienst onder het bestuur of de instelling ressorteert die belast is met de exploitatie van de haven; dat luidens artikel 2 van de wet de havenkapiteindienst onder het gezag en de leiding staat van één of meer kapiteins, bijgestaan door adjunct-kapiteins en luitenants;

Overwegende dat reeds vóór de wet van 5 mei 1936 de havenbesturen havenkapiteindiensten hadden georganiseerd; dat in de memorie van toelichting bij deze wet terzake werd opgemerkt dat "de besturen en maatschappijen (...) voor de uitvoering van hun opdracht van exploiterend organisme, actieve beheersdiensten, kapiteinsdiensten genaamd, (hebben) opgericht, welke bestuurd worden door havenkapiteins, op hun beurt bijgestaan door luitenants en bedienden van verschillende categorieën. Die officieren zijn belast met het regelen van het verkeer der schepen bij het in- en het uitvaren van de haven en binnen de haven, van het gebruik van de sluizen en droogdokken, de kaaien en de loodsen, de hijstoestellen of de werktuigen tot behandeling der goederen, van het opslagen dezer laatste; zij moeten ook zorgen voor de veiligheid en de politie binnen gans de uitgestrektheid der haveninrichtingen, door inachtneming van de te dien einde uitgevaardigde reglementen. Maar geen wettelijke bepaling beheerst thans, organiek, het ambt en de macht van de havenkapiteins en van hunne adjuncten" (Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1935-1936, nr. 170, blz. 1); dat uit artikel 6 van de wet van 5 mei 1936 blijkt dat

de wetgever in de eerste plaats de bestaande opdracht van de havenkapiteins en de adjunct-havenkapiteins in verband met "het beheer en de exploitatie van de haven" bevestigd heeft; dat artikel 6 immers bepaalt :

"De kapiteins en adjunct-kapiteins zijn belast met te zorgen voor de uitvoering, binnen gans de uitgestrektheid der haven, van de wetten en algemene reglementen, alsmede van de bijzondere reglementen ter zake van de exploitatie en de politie van de haven, de veiligheid van de scheepvaart en de schepen, en de verrichtingen betreffende de goederen.

Het bestuur of het organisme, waarvan zij afhangen, bepaalt, buitendien, de aard en de uitgebreidheid van hun onderscheiden bevoegdheden wat de werking en het toezicht van de havenkapiteinsdiensten betreft, en inzonderheid inzake het verkeer en de ligplaatsen der zeeschepen, binnenschepen en andere drijvende toestellen, het gebruik van de sluizen en droogdokken, het openen en sluiten der bruggen.";

dat naast de taken die uitdrukkelijk door de wet van 5 mei 1936 aan de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins zijn opgedragen, het havenbestuur hen met bijkomende taken kan belasten;

Overwegende dat de wet van 5 mei 1936 de bevoegdheid van de havenkapiteins en de adjunct-havenkapiteins heeft uitgebreid; dat in het verslag dat namens de Kamercommissie werd uitgebracht, werd vastgesteld dat "het verkeer der schepen en de ligging er van aan de kaai, in de binnenkommen palende aan de zee- of rivieroever, zijn toevertrouwd aan officieren die geen enkele bevoegdheid bezitten om op wettige wijze de inbreuken op de reglementaire bepalingen vast te stellen" en "in het belang der openbare orde (...) het nodig (is) dat die inbreuken zouden worden vastgesteld door op het stuk van scheepvaart bevoegde personen" (Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1935-1936, nr. 209, blz. 1); dat uit verschillende artikelen van de wet van 5 mei 1936 blijkt dat de wetgever de politiebevoegdheid van de havenkapiteins aanzienlijk versterkt heeft; dat artikel 7 de havenkapiteins en de adjunct-havenkapiteins de

hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings verleent; dat in die hoedanigheid "door hen (worden) opgespoord en vastgesteld de overtredingen van de in artikel 6 bedoelde wetten, reglementen en onderrichtingen, alsmede alle andere misdrijven bedreven binnen de grenzen van de onder hun toezicht staande haven"; dat artikel 10 een geldboete instelt op de overtreding van een uitdrukkelijk bevel dat door een havenkapitein of adjunct-havenkapitein wordt gegeven en artikel 14 hen de bevoegdheid verleent de overtredingen te verbaliseren en geldboeten te innen, evenals de bevoegdheid om in bepaalde omstandigheden het betrokken schip aan te houden;

3.5.1.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de inrichting van de havenkapiteindiensten - en derhalve de benoeming van de havenkapiteins - een aangelegenheid is die kan worden ingepast in de gewestbevoegdheid inzake "de havens en hun aanhorigheden";

3.5.2. Overwegende dat moet worden vastgesteld dat overeenkomstig een traditie die teruggaat tot de 19de eeuw en die door de wet van 5 mei 1936 bevestigd werd, het beheer en de exploitatie van de havens de uitoefening van politiebevoegdheid omvat, namelijk de bevoegdheid om politieverordeningen uit te vaardigen en concrete maatregelen te nemen om die verordeningen te doen naleven; dat de verzoekende partij evenwel van oordeel is dat die bevoegdheid inzake administratieve politie niet naar de gewesten is overgegaan; dat, wat de bevoegdheidsverdeling tussen de Staat, de gemeenschappen en de gewesten inzake administratieve politie betreft, een onderscheid dient te worden gemaakt tussen algemene en bijzondere administratieve politie; dat de algemene administratieve politie onbetwistbaar tot de bevoegdheid van de Staat behoort, aangezien geen grondwettelijke of wettelijke bepaling de bevoegdheid om de openbare orde te handhaven in het algemeen aan de gemeenschappen of de

gewesten heeft overgedragen; dat de gemeenschappen en gewesten, die in beginsel bevoegd zijn voor al wat eigen is aan de hen overgedragen aangelegenheden, daarentegen bevoegd zijn op het vlak van de bijzondere administratieve politie, wanneer het om aangelegenheden gaat waarvoor gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn; dat de bevoegdheid van de gewesten inzake de havens en hun aanhorigheden bijgevolg eveneens de politie van de havens omvat; dat artikel 6, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, weliswaar bepaalt :

"§ 4. De Executieven worden betrokken bij (...) 3° het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen";

dat in de memorie van toelichting van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 werd verduidelijkt dat deze aangelegenheden "tot de nationale bevoegdheid blijven behoren, maar dat de nationale overheid de Gewesten hierbij zal betrekken"; dat hieraan werd toegevoegd :

"De algemene politie betreft de politiereglementen van toepassing op de verschillende vervoerswijzen, zoals (...)
- het algemeen reglement van de scheepvaartwegen;
- de politie op de zeevaart en de luchtvaart";

(Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, B.Z. 1988, nr. 516/1, 21); dat de bevoegdheid inzake algemene politie en reglementering op het verkeer en vervoer die aldus aan de federale overheid is voorbehouden, echter niet impliceert dat de politie die het beheer en de exploitatie van de havens betreft aan de bevoegdheid van de gewesten onttrokken is; dat het feit dat de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins met taken van administratieve politie belast zijn, hun benoeming door de Vlaamse regering dan ook niet in de weg kan staan;

3.5.3. Overwegende dat als argument voor de stelling dat de Vlaamse regering niet bevoegd is om de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins te benoemen de verzoekende partij ook aanvoert dat de havenkapiteins en de adjunct-havenkapiteins uit hoofde van hun bevoegdheden van gerechtelijke politie belast zijn met het geheel van handelingen die strekken tot de opsporing van misdrijven en het verzamelen van bewijsstukken in de zin van artikel 8 van het Wetboek van strafvordering; dat ten aanzien van de bevoegdheid in strafzaken artikel 19, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 12 van de Grondwet, in beginsel de federale wetgever de zorg voorbehoudt tot het bepalen van de gevallen waarin vervolging kan plaatshebben en tot het regelen van de vorm van die vervolging; dat de gemeenschappen en gewesten in die voorbehouden aangelegenheid, op het tijdstip dat het bestreden besluit is genomen, slechts mochten optreden mits zij daartoe bijzonder en uitdrukkelijk gemachtigd zijn door de bijzondere wet tot hervorming der instellingen; dat artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een dergelijke machtiging behelst; dat het de decreetgever echter niet de mogelijkheid bood de vorm van de vervolging te regelen; dat het de decreetgever niet toekwam aan processen-verbaal waarbij door ambtenaren overtredingen worden vastgesteld bewijskracht te verlenen tot het tegendeel bewezen is en deze evenmin kon bepalen dat de ambtenaren die met het toezicht op de uitvoering van een decreet belast zijn de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie bezitten; dat de vorm van de vervolging evenwel niet wordt geregeld doordat een ambtenaar wordt benoemd die krachtens een federale wet met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie was bekleed; dat de gemeenschappen en gewesten overigens, sinds de wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 door de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur, bevoegd zijn om de hoedanigheid van agent of

officier van gerechtelijke politie toe te kennen aan de beëdigde ambtenaren van de gemeenschaps- en gewestregeringen of van instellingen die onder het gezag of het toezicht van de gemeenschaps- of gewestregering ressorteren, zodat de verwerende partij thans in ieder geval geen belang meer heeft bij het opwerpen van dit onderdeel van het middel; dat de stelling dat de regering niet bevoegd zou zijn om de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins te benoemen omdat zij door de wet van 5 mei 1936 met het opsporen en vaststellen van misdrijven in de haven zijn belast, derhalve niet gegrond is;

3.5.4. Overwegende dat een laatste argument voor de stelling dat de federale overheid bevoegd is om de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins te benoemen, volgens de verzoekende partij gelegen is in artikel 15 van de wet van 5 mei 1936 waarbij bepaald wordt dat de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins zich dienen te gedragen naar de onderrichtingen van de minister tot wiens bevoegdheid het zeewezen behoort "voor alles wat betrekking heeft op de toelating in de haven van hun ambtsgebied van de vaartuigen van het Staatszeewezen en van de vreemde oorlogs- of Staatsvaartuigen, op de vrijheid van dezer bewegingen, alsmede voor de aankomst, het vertrek en het verblijf in de haven van alle voor die vaartuigen bestemde uitrustings- of bevoorradingsvoorwerpen"; dat volgens de verzoekende partij deze taken verband houden met de landsverdediging en de buitenlandse betrekkingen, hetgeen tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort; dat ten aanzien van dit argument moet worden geantwoord dat artikel 15 van de wet duidelijk maakt dat de havenkapiteins en adjunct-havenkapiteins een tweevoudige hoedanigheid hebben, aangezien zij zowel onder het gezag staan van het gedecentraliseerd havenbestuur als van "de Minister tot wiens bevoegdheid het zeewezen behoort"; dat die wetsbepaling, die dateert van vóór de onderscheiden staats-

hervormingen, niet wegneemt dat de taken van de havenkapitein, in hun geheel beschouwd, in te passen zijn in de aangelegenheid van de "havens en hun aanhorigheden", wat de gewestbevoegdheid inzake de benoeming van de havenkapiteins verantwoordt; dat de havenkapiteins bij de uitoefening van hun bevoegdheden weliswaar de internationale verdragen en overeenkomsten die omtrent de toelating van "vreemde oorlogs- of Staatsvaartuigen" die binnen het raam van de buitenlandse betrekkingen en de landsverdediging zijn gesloten, en, in voorkomend geval de federale regelgeving hieromtrent, moeten respecteren; dat niets belet dat de Vlaamse regering hiertoe instructies geeft voorzover die instructies niet meer zijn dan een verwijzing naar of een loutere toepassing van de internationale en federale regelgeving dienaangaande; dat een verregaandere bevoegdheid van de Vlaamse regering of het toekennen van bevoegdheden aan federale overheden ten aanzien van de havenkapiteins op voornoemd gebied weliswaar zou nopen tot het sluiten van een samenwerkingsakkoord, maar dit gegeven geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de havenkapiteins en bijgevolg niet uitsluit dat de Vlaamse regering de havenkapiteins zou benoemen;

3.5.5. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.